

Sygn. akt IX U 542/18

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 czerwca 2018 r.

Sąd Okręgowy _____ w Gliwicach Wydział IX

Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych Ośrodek Zamiejscowy w Rybniku

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Joanna Smycz
Protokolant:	Iwona Porwoł

przy udziale ./.

po rozpoznaniu w dniu 27 czerwca 2018 r. w Rybniku

sprawy z odwołania H. L. (L.)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

o emeryturę

na skutek odwołania H. L.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

z dnia 6 lutego 2018 r. Znak (...)

zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje ubezpieczonemu H. L.

(L.) prawo do emerytury począwszy od dnia (...)

Sędzia

Sygn. akt IXU 542/18

UZASADNIENIE

Decyzją z 6.2.2018r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. odmówił ubezpieczonemu H. L. (L.) prawa do emerytury na podstawie art.184 ustawy o emeryturach i rentach z FUS w związku z § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07.02.1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, gdyż ubezpieczony do dnia 01.01.1999r. nie udowodnił wymaganego 15 -letniego okresu pracy w szczególnych warunkach.

Ubezpieczony w odwołaniu od niniejszej decyzji domagał się jej zmiany poprzez przyznanie prawa do świadczenia, gdyż przez cały okres zatrudnienia w Przedsiębiorstwie (...) pracował w warunkach szczególnych, od 20.06.1977 do 31.12.1991 jako spawacz, a od 1.1.1992 do 8.12.1997 jako kierowca ciągnika, co mogą potwierdzić świadkowie.

Organ rentowy w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie z przyczyn jak w zaskarżonej decyzji.

Rozpoznając sprawę Sąd ustalił następujący stan faktyczny.

Ubezpieczony urodził się (...)

12.1.2018r. złożył wniosek o przyznanie prawa do emerytury.

W rozpoznaniu tego wniosku organ rentowy postanowił jak w zaskarżonej decyzji z 6.2.2018r.

Organ rentowy uwzględnił ubezpieczonemu na dzień 01.01.1999r. staż pracy w łącznym wymiarze 25 lat, 3 miesiące i 10 dni okresów składkowych, nieskładkowych, w tym żadnych lat pracy w warunkach szczególnych.

ZUS nie zaliczył do pracy w warunkach szczególnych okresu pracy w Przedsiębiorstwie (...), tj.:

- od 20.06.1977 do 26.04.1978, od 3.5.1980 do 31.12.1991 z powodu rozbieżności w przedłożonej dokumentacji odnośnie zajmowanego stanowiska pracy (w świadectwie pracy podano stanowisko spawacz, w legitymacji ubezpieczeniowej ślusarz),

- od 1.1.1992 do 8.12.1997, gdyż w świadectwie zostało wykazane stanowisko operatora ciągnika, a nie, zgodnie z wykazem resortowym, kierowcy ciągnika.

Ubezpieczony nie jest członkiem otwartego funduszu emerytalnego.

(dowód: dokumentacja akt organu rentowego)

Ubezpieczony ukończył szkołę zawodową w R., gdzie zdobył zawód ślusarza -mechanika i spawacza elektrycznego.

29.5.1976 zdobył uprawnienia spawacza elektrycznego (w III klasie zawodówki).

Ubezpieczony pracował w (...) S.A. od 20.06.1977 do 8.12.1997.

Ubezpieczony formalnie został przyjęty na stanowisko ślusarza, jednak od samego początku tego zatrudnienia pracował jako spawacz.

(...) zajmował się produkcją konstrukcji stalowych na kopalni, wykonywał też inne prace budowlane.

Ubezpieczony pracował w Zespole (...), mieścił się on w Ż. na ul. (...). Był to ciąg budynków, poszczególne brygady pracowały w oddzielnych pomieszczeniach, przedzielonych blachami.

Ubezpieczony pracował w pierwszej brygadzie. W brygadzie było 10 - 12 osób, głównie spawacze, brygada pracowała na pierwszą zmianę, 8 godzin z przerwą na śniadanie.

Brygada zajmowała się spawaniem konstrukcji stalowych, było to spawanie elektryczne. Ślusarze cięli na wymiar konstrukcje, nie zajmowali się spawaniem.

Ubezpieczony nigdy nie pracował jako ślusarz.

Od 27.04.1978r. do 11.04.1980r. ubezpieczony odbywał służbę wojskową.

3.5.1980r. ubezpieczony wrócił do pracy. Po powrocie z wojska ubezpieczony dalej wykonywał prace spawalnicze, wrócił do tej samej brygady i do tego samego brygadzysty. Brygadzystą był T. G. – przełożony ubezpieczonego.

Od 1.1.1992 ubezpieczony pracował jako kierowca ciągnika (...), rok produkcji 1988. Ubezpieczony pracował przy przewożeniu konstrukcji stalowych, woził je na wszystkie kopalnie i na place budowy. Była to praca na I zmianę, stale i w pełnym wymiarze, wykonywana w hałasie. Od 1977r. ubezpieczony miał prawo jazdy na ciągnik.

Ubezpieczony podjeżdżał ciągnikiem, wtedy specjalny operator dźwigów załadowywał ciągnik różnymi konstrukcjami, natomiast pracownicy budów rozładowywali towar. Ubezpieczony zajmował się tylko kierowaniem ciągnika. Nigdy nie pracował na dźwigu.

Zakład (...) miał dwa ciągniki służące do celów transportowych, jeden z nich obsługiwał ubezpieczony. Był to nowy ciągnik, nie było więc żadnych awarii ciągnika. Najdłuższe odległości, jakie przebył ubezpieczony ciągnikiem to były trasy do K., C., K..

Jako kierowca ciągnika ubezpieczony dostawał mleko, posiłki regeneracyjne. Dodatki szkodliwe otrzymywał od 1980 roku. W okresie zimowym wszyscy pracownicy dostawali zupy regeneracyjne. Do końca zatrudnienia, czyli do 8.12.1997 ubezpieczony pracował jako kierowca ciągnika.

2.11.1994r. ubezpieczony miał wypadek przy pracy Z tytułu wypadku przy pracy przez rok przebywał na zwolnieniu lekarskim. Po wypadku wrócił do pracy. Świadcstwo wykonywania prac w warunkach szczególnych dostał 11.09.2008r.

Świadkowie słuchani w nin. sprawie R. A. (spawacz, pracował razem z ubezpieczonym w Przedsiębiorstwie (...), potwierdził, iż ubezpieczony od początku zatrudnienia pracował jako spawacz, potem jako kierowca ciągnika) i T. M. (bezpośredni przełożony ubezpieczonego jako mistrz w warsztacie konstrukcyjnym) potwierdzili wykonywanie przez ubezpieczonego w spornych okresach prac spawalniczych i pracy w charakterze kierowcy ciągnika, stale i w pełnym wymiarze czasu pracy.

(dowód: akta ZUS, w szczególności świadectwo wykonywania prac w warunkach szczególnych w (...) od 20.06.1977 do 8.12.1997, akta osobowe odwołującego z (...), w szczególności umowa o pracę z dnia 20.06.1977, podanie o przyjęcie do pracy w charakterze ślusarza, umowa o pracę w charakterze ślusarza na czas nieokreślony i kolejna umowa o pracę na czas nieokreślony w charakterze ślusarza i umowa od 1.01.1992 w charakterze spawacza, karty zarobkowe, z których wynika, iż odwołujący dopiero od roku 1980 otrzymywał dodatek szkodliwy przez cały okres zatrudnienia, zaświadczenie z (...)u z dnia 18.12.2001, z którego wynika, iż odwołujący był zatrudniony jako kierowca ciągnika w pełnym wymiarze czasu pracy, karta powołania do służby wojskowej od 27.04.1978, pismo oddelegowujące ubezpieczonego w okresie od sierpnia do września 1987 do pracy w Zespole (...) w W., celem wykonywania obowiązków operatora ciągnika, opinię ubezpieczonego z dnia 20.03.1978 z której wynika iż, od 20.06.1977 pracował w charakterze ślusarza, świadectwo wykonywania pracy w warunkach szczególnych, książeczka spawacza odwołującego o nr (...), z dnia 29.05.1976 z której wynika, iż ukończył w dniu 29.05.1976r. kurs spawania elektrycznego, protokół powypadkowy o nr 13/94 z dnia 2.11.1994r.- z protokołu tego wynika, iż ubezpieczony był zatrudniony jako kierowca ciągnika, zeznania świadków R. A. i T. M., zeznania ubezpieczonego, protokół elektroniczny, k. 41 a.s.)

Przy ocenie materiałów sprawy Sąd kierował się zasadą swobodnej oceny dowodów wyrażoną w art. 233 § 1 kpc. Sąd oparł się na danych wynikających z dokumentacji akt organu rentowego, dokumentacji akt osobowych oraz na zeznaniach powołanych w sprawie świadków.

Zgromadzony materiał dowodowy Sąd uznał za kompletny i przekonywujący, przez co mogący stanowić podstawę rozstrzygnięcia.

Strony nie złożyły dalszych wniosków dowodowych.

Mając na uwadze powyższe ustalenia Sąd zważył, co następuje.

Odwołanie ubezpieczonego zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art.184 w związku z art.32 ust.1 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. Dz.U. z 2017r., poz. 1383) i w związku z § 4 ust.1 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07.02.1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. Nr 8, poz.43 ze zm.) emerytura przysługuje ubezpieczonemu – mężczyźnie, urodzonemu po dniu 31.12.1948r., po osiągnięciu wieku emerytalnego 60 lat, jeżeli na dzień 01.01.1999r. spełnił następujące warunki:

- 1.udokumentował 25 lat okresów składkowych i nieskładkowych, w tym co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze,
- 2.nie przystąpił do otwartego funduszu emerytalnego albo jeżeli jest członkiem tego funduszu – złożył wniosek o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa.

W myśl § 2 ust. 1 rozporządzenia, okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w tym akcie prawnym są okresy, w których praca w szczególnych warunkach jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku pracy.

Niesporne jest między stronami, że ubezpieczony ukończył wiek 60 lat, na dzień 01.01.1999r. udowodnił wymagany co najmniej 25 letni okres składkowy i nieskładkowy, nie przystąpił do otwartego funduszu emerytalnego.

Spór w rozpoznawanej sprawie sprowadzał się natomiast do ustalenia, czy ubezpieczony spełnia warunek prawa do emerytury o jakim mowa w art. 184 pkt.1 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z FUS, to jest czy na dzień 01.01.1999r. posiada 15 - letni okres pracy w warunkach szczególnych.

Sąd podziela stanowisko Sądu Najwyższego z dnia 1 czerwca 2010r. (II UK 21/10, LEX nr 619638), iż dla oceny, czy pracownik pracował w szczególnych warunkach, nie ma istotnego znaczenia nazwa zajmowanego przez niego stanowiska, tylko rodzaj powierzonej mu pracy. Praca w szczególnych warunkach to praca wykonywana stale (codziennie) i w pełnym wymiarze czasu pracy (przez 8 godzin dziennie, jeżeli pracownika obowiązuje taki wymiar czasu pracy) w warunkach pozwalających na uznanie jej za jeden z rodzajów pracy wymienionych w wykazie stanowiącym załącznik do rozporządzenia z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze.

Przeprowadzone postępowanie dowodowe pozwala na uznanie, iż ubezpieczony w (...) S.A. stale i w pełnym wymiarze:

- od 20.6.1977 do 31.12.1991 wykonywał prace spawalnicze, a więc prace w warunkach szczególnych wymienione w wykazie A, dziale XIV, poz.12 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07.02.1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (ubezpieczony nie wykonywał prac ślusarskich),
- od 1.1.1992 do 8.12.1997r.wykonywał prace kierowcy ciągnika, czyli pracę w warunkach szczególnych wymienioną w wykazie A dziale VIII poz. 3 załącznika do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07.02.1983r.

Za takim przyjęciem przemawiają zeznania słuchanych w sprawie świadków R. A., T. M., którzy potwierdzili pracę ubezpieczonego w charakterze spawacza i w charakterze kierowcy ciągnika we wskazanych okresach i wymiar czasu tej pracy, również zeznania ubezpieczonego.

Sąd uznał zeznania wskazywanych świadków oraz zeznania ubezpieczonego za wiarygodne, gdyż są one logiczne, zasadniczo spójne w swej treści, wzajemnie się potwierdzają i znajdują potwierdzenie w zebranej w sprawie

dokumentacji, w tym dokumentacji jego akt osobowych. Ubezpieczony posiada wymagane uprawnienia, - 29.05.1976 ukończył kurs spawania elektrycznego, prawo jazdy kategorii T ma od 20.05.1977.

Zgodnie z uchwałą Sądu Najwyższego w składzie 7 sędziów z dnia 16.10.2013r. sygn. II UZP 6/13, odnośnie istnienia podstaw do zaliczenia zasadniczej służby wojskowej do okresu pracy w warunkach szczególnych m.in. na podstawie art. 108 ust. 1 obowiązującej od 29 listopada 1967 r. ustawy z dnia 21 listopada 1967 r. o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej (jednolity tekst: Dz.U. z 2004 r. Nr 241, poz. 2416 ze zm.) - w brzmieniu pierwotnym, obowiązującym do 31 grudnia 1974 r., „Czas zasadniczej służby wojskowej odbytej w okresie obowiązywania art.108 ust.1 ustawy z dnia 21.11.1967r. o powszechnym obowiązku obrony Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej (Dz.U. Nr 44, poz.220 w brzmieniu obowiązującym do dnia 31.12.1974r.) zalicza się – na warunkach wynikających z tego przepisu – do okresu pracy wymaganego do nabycia prawa do emerytury w niższym wieku emerytalnym (art.184 w związku z art.32 ust.1 ustawy o emeryturach i rentach...).

Wydane na podstawie, między innymi, art. 108 ust. 4 powyższej ustawy rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 22 listopada 1968 r. w sprawie szczególnych uprawnień żołnierzy i ich rodzin (Dz.U. Nr 44, poz. 318 ze zm.) regulowało w sposób szczegółowy uprawnienia żołnierza, który w terminie 30 dni po zwolnieniu ze służby zgłosił powrót do zakładu pracy i w wyniku tego podjął w nim zatrudnienie. W myśl w § 5 ust. 1 tego rozporządzenia żołnierzowi wlicza się czas odbywania służby wojskowej do okresu zatrudnienia w zakładzie pracy, w którym podjął zatrudnienie, w zakresie wszelkich uprawnień związanych z zatrudnieniem w tym zakładzie oraz w zakresie szczególnych uprawnień uzależnionych od wykonywania pracy na określonym stanowisku lub w określonym zawodzie. Z przepisów tych wynika, że - pod warunkiem w nich wskazanym - okres zasadniczej służby wojskowej jest okresem zatrudnienia na takich samych warunkach, jak przed powołaniem do tej służby. Rozporządzenie to zostało uchylone z dniem 1 września 1979 r. przez rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 7 września 1979 r. w sprawie szczególnych uprawnień żołnierzy i osób spełniających zastępczo obowiązek służby wojskowej oraz członków ich rodzin (Dz.U. Nr 21, poz. 125).

Przepis art. 108 ust. 2 ustawy o powszechnym obowiązku obrony został nieznacznie zmieniony z dniem 1 stycznia 1975 r. przez art. X pkt 2 lit. c ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. - Przepisy wprowadzające Kodeks pracy, Dz.U. Nr 24, poz. 142 ze zm.) i zgodnie z jego nowym brzmieniem, czas odbywania zasadniczej lub okresowej służby wojskowej wliczał się pracownikowi do okresu zatrudnienia w zakresie wszelkich uprawnień związanych z tym zatrudnieniem, jeżeli po odbyciu tej służby podjął on zatrudnienie w tym samym zakładzie pracy, w którym był zatrudniony przed powołaniem do służby. Poważniejsza zmiana nastąpiła w brzmieniu przepisów ujętym w tekście jednolitym (Dz.U. z 1979 r. Nr 18, poz. 111). Zmianie uległa numeracja poszczególnych jednostek redakcyjnych ustawy, a także brzmienie niektórych przepisów. W myśl art. 120 ust. 1, pracownikowi, który w ciągu trzydziestu dni od zwolnienia z zasadniczej lub okresowej służby wojskowej podjął pracę, czas odbywania służby wojskowej wliczał się do okresu zatrudnienia w zakładzie pracy, w którym podjął pracę, w zakresie wszelkich uprawnień wynikających z Kodeksu pracy oraz przepisów szczególnych. Jednocześnie pracownikowi, który podjął pracę lub złożył wniosek o skierowanie do pracy po upływie trzydziestu dni od zwolnienia ze służby wojskowej, czas odbywania służby wliczał się do okresu zatrudnienia tylko w zakresie wymiaru urlopu wypoczynkowego i wysokości odprawy pośmiertnej oraz uprawnień emerytalno-rentowych (art. 120 ust. 3). (...). Pomimo kolejnych, licznych zmian redakcyjnych ustawy o powszechnym obowiązku obrony, w dalszym ciągu obowiązywało zawarte w art. 120 ust. 1 i 3 ustawy "wliczanie" okresu odbywania zasadniczej służby wojskowej do okresu zatrudnienia w zakresie uprawnień emerytalno-rentowych. Zostało ono usunięte dopiero z dniem 21 października 2005 r. Wówczas wszedł w życie art. 1 pkt 39 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o zmianie ustawy o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej oraz o zmianie ustawy o służbie zastępczej (Dz.U. Nr 180, poz. 1496), który nadał nową treść między innymi art. 120 ust. 3 ustawy. Zgodnie z tym brzmieniem, które obowiązuje do chwili obecnej, pracownikowi, który podjął pracę po upływie trzydziestu dni od dnia zwolnienia z czynnej służby wojskowej, czas odbywania tej służby wlicza się do okresu zatrudnienia wymaganego do nabycia lub zachowania uprawnień wynikających ze stosunku pracy, z wyjątkiem uprawnień przysługujących wyłącznie pracownikom u pracodawcy, u którego podjęli pracę."

Tak więc odwołującemu który przed i po odbyciu służby wojskowej wykonywał w(...) pracę w warunkach szczególnych-
podejmując pracę w ciągu 30 dni od zwolnienia ze służby (tj.3.05.1980r.)okres tej służby powinien być wliczony do
okresu pracy w warunkach szczególnych

Sąd całkowicie podzielił prezentowane powyżej stanowisko Sądu Najwyższego i uznał za zasadne zaliczenie okresu
służby wojskowej do pracy w warunkach szczególnych, gdyż ubezpieczony zarówno przed powołaniem do służby
wojskowej, jak i po jej zakończeniu pracował w tym samym zakładzie pracy jako spawacz.

Tym samym ubezpieczony posiada wymagane 15 lat pracy w warunkach szczególnych.

W konsekwencji takiego stanowiska Sąd z mocy art.477¹⁴ § 2 kpc zmienił zaskarżoną decyzję w ten sposób, iż przyznał
ubezpieczonemu prawo do emerytury począwszy od dnia 9 kwietnia 2018r.

Sędzia